

[Hassing-Jørgensen.]

skud, som de ifølge en fornuftig Bestemmelse i Aktieselskabsloven er forpligtede til at oparbejde, forinden de kan betale deres Aktionærer noget Udbytte. Uagtet det jo er en ret høj Indtægtsgrænse, der her fastsættes for Aktieselskabers Vedkommende, kan der dog meget godt tænkes Tilfælde, hvor saadanne Selskaber, hvis Aktiekapital ikke er intakt, dog kommer til at betale Merindkomstskat. Jeg henstiller til den højtærede Finansministers Overvejelse, om det alligevel ikke vilde være betimeligere at undtage saadanne Selskaber fra at betale Merindkomstskat eller Tillægsskat, saa længe deres Kapital endnu ikke er intakt.

Endvidere skal jeg henstille til den højtærede Finansministers Overvejelse, om det ikke er lidt for haardt at benytte de samme Sammenligningsaar som i Fjor. Det er muligt, det vil give Staten en noget ringere Indtægt af Merindkomstskatten, hvis man forskyder Sammenligningsaarene med et Aar og altsaa tager det sidste Skatteaar med, men det forekommer nu mig, at Merindkomstskattens Princip kræver, at man skyder Sammenligningsgrundlaget et Aar frem, og selve den Moderering af Satsene, som maaske nok derved vil fremkomme, tror jeg vil være i ganske god Harmoni med den Svækkelse af Konjunkturene, som de sidste Tider har udvist.

Jeg er nu ikke blind for, at Bestemmelsen i § 4 om i Sammenligningsgrundlaget at regne med en Minimumsfortjeneste af 5 pCt. af Aktiekapitalen betyder en virkelig Lempelse for disse Selskaber, men, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet meget rigtigt bemærkede, den kommer jo ikke de private Virksomheder rigtig til gode, og jeg slutter mig derfor til det ærede Medlems Henstilling om at tage det Forhold med ind under Overvejelserne eventuelt at indsætte en tilsvarende Bestemmelse for de private Virksomheder.

Bestemmelserne om Tillægsskatten giver mig ikke Anledning til nogen Bemærkning. De er temmelig enslydende med Bestemmelserne derom i Loven fra i Fjor. Jeg skal da hermed paa Det radikale Venstres Vegne tilsige vor Medvirkning til dette Lovforslags velvillige Behandling og hurtige Gennemførelse.

Jens Thomsen: Mit Parti kan i det væsentlige give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, fordi Staten derigennem tager noget igen af den Foræring, som den gennem den urimelige Beskyttelse har givet

Monopolindehaverne. Man tager gennem denne Beskatning noget af den Brandskatning, som Monopolindehaverne ved Hjælp af Valutarestriktioner har paalagt Forbrugerne. Dermed anerkender vi ikke Varefordyrelsen, som Valutakontoret har gennemført, men vi vil ikke modarbejde, at Staten med den ene Haand tager nogle af de mange Penge, som den med Urette har givet med den anden. Men bortset fra dette maa man erkende, at en saadan Lovgivning til sin Tid vil staa som en Skamstøtte over den forfejlede Politik, der er ført. Merindkomstbeskatning er kun naturlig under en Højkonjunktur, men der findes ingen anden Højkonjunktur i dette Land end den, Regeringen selv har skabt, ved at lade Valutakontoret tage Værdier fra Eksporterhvervene og forære dem til Monopolindehavere. Man har taget Værdierne fra de mange og givet til de faa, og derfor er det naturligt, om Staten tager nogle af Pengene tilbage; men mere formaalstjenligt var det selvsagt at afskaffe de urimelige Beskyttelsesforanstaltninger.

Den nye Tilføjelse til § 4, der gaar ud paa at forhøje Selskabernes Indtægter i Sammenligningsaarene til 5 pCt. af den indbetalte Kapital, saafremt den virkelige Indtægt har været lavere, kan vi fuldt ud tiltræde. Tilføjelsen svarer fuldt ud til vort Ændringsforslag fra i Fjor med Hensyn til Landbrugets Forhold. Men det er noget uforstaaeligt, at man ikke samtidig vil vise samme Retfærdighed mod Landbruget, som man i nærværende Forslag viser mod Selskaberne. Det, man her vil undgaa, er at tage Merindkomstskat eller Tillægsskat, fordi Skatteyderne har haft særlig smaa Indtægter i Sammenligningsaarene, og dette er selvfølgelig et retfærdigt Standpunkt; men det, der er Retfærdighed over for Selskaberne, maa ogsaa være det over for Landbruget. Forholdet er netop det, at Landbrugets gennemsnitlige Forrentningsevne i de tre Sammenligningsaar ligger meget lavt, ja, i det ene Aar var der endog en negativ Forrentning, og selv om vort Ændringsforslag fra i Fjor blev gennemført, vilde Landbruget være daarligere stillet i Forhold til den Indrømmelse, der her gives Aktieselskaberne. Selv om Landbrugets Indtægter i Sammenligningsaarene forhøjes til 5 pCt. af den bogførte Værdi, giver det ikke fuld Ligestilling med Selskaberne, fordi den bogførte Værdi som Regel er lavere end det Beløb, som er anbragt i Ejendommene.

Der er ogsaa et andet Forhold, hvorved enkelte Landmænds Indtægter i disse Aar forhøjes uforholdsmæssigt stærkt. Paa Grund